

1.

A csempészhajó kilépett a hiperútból, és elindult a Hak'pan bolygó felé. A kezelőpultnál Lola ült, rásandított a mellette üldögélő félszemű durosira.

– Köszönöm, Rissar, hogy eljöttél az embereiddel erre az útra.

– Az ilyen dolgokat mindig is élveztük – válaszolta mosolyogva a lény. A fejtáncos csapat valóban veszélyes volt. Rissar csapatában két trandoshi rabszolga felhajtó volt, egy khalees harcművész, három IG-88-as orgyilkos droid. – És köszönöm a fuvart.

– Meg hogy felezünk veled – válaszolta vigyorogva a csempészvezér. Mióta eltűnt Horron Pyke, azóta a Koponya Brigáddal végeztette el a piszkos munkát, megbízhatóak voltak, valamint kellő brutalitással csinálták végig a feladatokat.

– Azt is.

A pilótafülkébe belépett egy magas, izmos neimoidi, körülnézett, aztán a bolygó felé pillantott.

– Üzenetet kaptunk Trogart hercegtől, megadta a leszállóhely koordinátáit, és azt kéri, hogy csináljunk egy is káoszt...

– Annak a hercegnek annyi esze van, mint egy csordányi nerfnek – köpte ki Lola. – És ha a Jedi és a társai lehallgatják?

– Jedi? – kérdezte meghökkenve Rissar.

– Az. A tiétek lehet az érte kapott vérdíj. – Horronnak akarta adni, de a férfi halott volt, már egy jó ideje eltűnt. Lola felsóhajtott, és lejjebb döntötte a hajó orrát, majd belépett a bolygó légkörébe... A hajó végigrepült a város felett, majd leszállt az egyik kráter alakú bemélyedésbe. Amint lementek a rámpán, azonnal munkához láttak.

Azon a délutánon felrobbantottak egy szabóságot, majd felgyújtottak egy városszéli ültetvényt.

Hamarosan lángba borult a város...

Akane a trónteremben volt, és egy magasított támlájú, kék és zöld drágakövekkel ékesített bútordarabon üldögélt. Előző délután eltemették Camin bátyját, kinevezték az új testőrkapitányt, majd megszervezték a palota védelmét, testőröket és helyi rendőröket állítottak a kapukhoz. Az új király koronázását nem tudták megejteni, mivel még mindig volt rá esély, hogy merénylők vannak a Palotában, és Luc'ras temetését is el kellett odáznia.

Az idősebb herceg ismeretlen helyre menekült, és félő volt, hogy már értesítette a Birodalomat. Az ifjabb herceg viszont magának követelte a trónt, mivel azt híresztelte, hogy bátyja meghalt. A Jedinek rossz előérzete volt, ebből még polgárháború is lehet. Hírek jöttek arról, hogy a bolygón néhány helyen már a hadsereg állt Trogarthoz, a többi felén viszont még mindig kitarítottak Luc'ras király végső döntése mellett, miszerint Lawirret legyen az örököse, Trogart pedig a főtanácsadója, ha szeretné. Igaz, számított arra, hogy nyíltan is magának követelje a trónt, de arra nem, hogy egész hadseregek álljanak át az oldalára ilyen rövid idő alatt.

– Kapitány! – szólt az egyik testőr az új kapitánynak, Hemlonnak. – Ismeretlen hajó gyűjtogat a városban!

– Most nem tudunk a civilekkel foglalkozni, csak segíteni pár rendőrrel a kiürítésüket. – felelte Hemlon. – Először a saját védelmünkkel kell foglalkozni. És Trogart herceget biztonságba helyezni.

– De hiszen elárulta a saját bátyját, aki a trónörökös! – csattant fel Teleia, akinek semmi köze nem volt az egészhez, csak tudta, hogy ez így nem lenne igazságos. – Mindenki tudja, hogy Lawirret életben van, csak titkos dolgokat intéz. És ő ezt használja fel arra, hogy ő legyen a király.

– Egy kislány nem szólhat bele a belügyeinkbe. – torkollta le a kapitány Teleiát. – Még mindig elsődleges feladatunk védelmezni a király családját, és amíg a Palotában, vagy annak a környékén tartózkodik, meg is tesszük. – Erre Teleia sem tudott mit felelni, mivel valóban ez volt a kötelességük. Ehelyett egy ideig csöndben maradt.

– Akane mester, beüzemeltük a tornyokat – hallatszott Teleia hangja. A lány a twi'lek mellé állt, majd megszólalt. – Én nem félek.

– Az jó – mosolygott rá a padawanjára a Jedi. – Ne feledd, hogy a Jedi nem harcol a viharral, hanem túléli...

Ace és Camin a kapu elé barikádolt, majd odaparancsolt néhány testőrt. Már éppen indultak volna hogy ellenőrizzék a fal többi részét, amikor a távolból robbanás hallatszott, majd fekete füstfelhő szállt az ég felé.

– Megnézem – mondta Camin.

– Én is veled megyek - válaszolta a klón. Egy luxussiklóhoz rohantak, majd bepattantak, a robbanás színhelyére siettek, ami egy téren volt. A megüszkösödött romok régen egy vásárcsarnokhoz tartozhattak, az egészet elállták a nézelődők.

Camin felsóhajtott. A bátyja volt a testőrkapitány, és ő pedig... megpróbál a helyébe lépni, igaz nem ismerte a helyi protokollt.

Hamarosan tűzoltó siklók érkeztek, majd tűzvédelmi habbal kezdték el oltani a tüzet. Egy alacsony, kövérkés férfi felkiáltott.

– Láttam, hogy egy neimoidi helyezte el a bombákat! – kiáltott fel. – Ők foglalták el annak idején a Naboo-t, ők robbantották ki a háborút, Dooku csicskásai! – A tömeg felzúdult.

– DOOKU CSICKÁSAI! VISSZA A MOCSÁRBA! – A város széle felé indultak, a harag hamarosan átterjedt a lakosság többi részére is.

– Itt meg mi folyik? – kérdezte Camin.

– Hamarosan elszabadul a pokol – válaszolta Ace halálra váltan...

2.

Két trandoshi egy lebegő hordágy mellett lépdelt, ami a Palota egyik melléklépcsőjén felfelé tartott. Le volt fedve. A Palota mellékbejáratánál álló őrök megállították őket.

– Megsszebeszült egy robbanásban. – sziszegte az egyikük. – Lent a városzban.

– A kórházat robbantották fel – mondta a másik. – Gondoltuk, itt szegítenek neki felépülni.

A két őr összenézett, erre nem számítottak. Az egyik hátat fordított, és komon megkérdezte Hemlon parancsnokot, hogy bejöhettek-e. Az őr nem hallotta a választ, mivel

mögüle felpattant a hordágyról egy IG-88-as droid, felfedve azt, hogy ő volt felfegyverkezve a takaró alatt, és még két fegyver a két trandoshinak. Két egyszerű lövéssel leterítették a két őrt, majd a három másikkal is végeztek, akik riasztani akarták a Palotát. A droid felkapta az elejtett holokészüléket, és mondta a parancsnoknak emberi hangon, hogy a társai megviccelték, és elejtette a komot.

– Veszélyes időket élünk, ilyennel nem szabad viccelni. Még számolunk velük. Mindenesetre a városnak nem egy kórháza van, vigyék oda a sebesültet, mondja meg a trandoshiknak.

– Értettem. – majd a droid ledobta a földre, és szétaposta a komot. – Szabad a pálya.

A trandoshik biccentettek, és hárman elkezdtek futni a Palotába. Bent szétnéztek, nem találtak őroket, pedig már javában folyt a védelem megszervezése. Az egyik trandoshi jelentett Lolának, hogy behatoltak.

Akane nem értette a város lakóinak dühét. Miért jönnek el a Palotába azért, hogy tegyék neimoidi-mentessé az egész bolygót? Mindenesetre idetartanak, és a főbejáratnál álló barikádba fognak ütközni. A többi bejáratot is elkezdték lassan védekezőbe állítani, bár túl sok volt a hely és kevés az idő.

– Micsoda? – értetlenkedett Hemlon. – Lawirret herceg itt van? Jedi mester kérem, jöjjön ide! Maga barátja volt az előző királynak, megbízott magában. Tudna segíteni nekem?

– Hogyne. – bólintott Akane és odasétált a kapitányhoz.

– Lawirret herceg itt van, öt neimoidi testőrrel. Mint azt tudhatja, van egy neimoidi negyed a városban, és ezek a tüntetők annak megszüntetéséért jöttek ide. Így nem tudom beengedni a herceget a Palotába, mivel csak a tüntetők szeme láttára tudna bejönni a testőreivel. És a neimoidik kifejezetten barátságos viszonyt ápolnak velünk, tehát rosszat tenne a külpolitikának.

– Miért nem hagyja el csak úgy a testőreit a herceg, és küldünk ki innét valakit?

– Mert nincs felesleges emberünk, akit kiküldhetnénk érte.

– A trónörökös védelme felesleges feladat lenne?

– Nem. Csupán annyi a teendő...

– Maga miért nem megy ki?

– El vagyok foglalva, és a város lakói... Mármint a Palotában sok feladatom van.

– Kapitány! – kiáltotta egy testőr, aki lihegve futott be a trónterembe. – A lakosság megtámadta Lawirret herceget! Épp most mentünk ki érte hat emberrel.

– Mi okuk lett volna rá?

– A neimoidik. – felelte a testőr helyett Akane. – Szerintem a lakosok buzdítója egy megbízott ember. Tehát valaki fizetett neki azért, hogy buzdítsa az embereket erre.

– Továbbá – folytatta a testőr. – a Palota előtt összegyűlt népes csoport Trogart herceget akarja uralkodójának.

– Ez egyre rosszabb – sóhajtott a kapitány. – Hozzák ide a herceget. Amíg nincs törvényes király, mindig a testőrkapitány a parancsnok, főleg harci helyzetekben.

– Igenis! – haptákba vágta magát a testőr, majd kirohant.

3.

A kommunikációs teremben zűrzavar alakult ki. Két trandoshi, két IG-88-as droid és egy félszemű durosi harcolt a Palota őrsége ellen. Kisebb tűzpárbaj után a behatólok nyertek, viszont a testőröknek volt idejük riasztani a Palota többi részét, így nem volt sok idejük kiiktatni a Palota kommunikációját a bolygó és a Galaxis többi részével. Mindazonáltal sikerült, és most sietve távoztak a helyszínről. Az egészet úgy rontották el, ahogy van, visszacsinálni nem lehetett, maximum, ha újat helyeznek a helyébe.

Ekkor a bolygó többi részén a Lawirrethez hű hadseregek és a Trogarthoz hű hadseregek találkoztak, és az idősebb herceg katonái nem tudták eldönteni, hogy mit tegyenek, mivel nem érkezett semmilyen parancs a fővárosból, így megadták magukat az ellenséges hadnak, mivel azok kaptak parancsot.

A fővárosban elszabadult a pokol, több épület már égett, a fejedelmek által feltüzelt csőcselék pedig összecsapott a királypárti katonákkal, akik a neimoidi negyedet védték. A bolygó a polgárháború szélére került.

Camin és a társai a barikád előtt álltak, és próbálták lecsillapítani az indulatokat. Velük szemben pedig ott állt a hatalmas tömeg.

– Nyugalom! Mindenki nyugodjon meg.

Egy szakállas férfi odaordított neki.

– Mi van, testőrparancsnok, az apád neimoidi volt, és azért véded őket? A fejedből kinézem!

Camin összemorzsolta a fogait, türtőztette magát, hogy pofán ne csapja a férfit. Most bármilyen a családjára tett megjegyzés olaj volt a tűzre.

– Nyugalom – mondta Ace.

– Ezt nekik mondd – morogta a pilóta. – Menjetez haza, titeket átverték, elég csúnyán. Agyatlan barmoknak néznek benneteket.

– Nem mintha nem lennének azok – súgta oda Rence.

Egy lézersugár repült a palota homlokzatáról, fejbe találva a csőcselék vezetőjét. A demonstrálók egyenként felhördültek. Camin felpillantott, egy henger alakú tárgyat látott eltűnni, majd eszébe jutott, hogy ez neki ismerős... Egy IG-88-as orgyilkos droid, és már bent vannak a palotában...

Az egyik testőr a mellkasán lévő égett lyukhoz kapott, majd összeesett. A következő pillanatban elszabadult a pokol.

– Akane! Teleia! Vigyétek ki a trónörököszt! Orgyilkos droidok vannak a palotában!

– Van egy titkos járat a teremből – mondta Hemlon, odalépett az egyik oszlopfőhöz, majd lenyomott egy domborművet. A fal félrecsúszott.

Moe felsóhajtott.

– Utálom a járatokat.

– Szerintem ezt is túléljük. – Teleia biztatóan rámosolygott Lawirettre. Már elindult volna a járatban, amikor a trónterem ajtaja hirtelen berobbant két droid és egy nagydarab neimoidi lépett be, majd tüzet nyitott.

Moe azonnal felemelte a pisztolyát, majd lőtt. Akane pedig átugrotta a termet, és pusztakézzenek nekiment a droidoknak.

– Teleia, vidd ki a trónörököszt!

A lány bólintott, majd eltűnt az alagút sötétjében. Két testőr és Hemlon kapitány követte. Az alagút lejteni kezdett, majd egy helyen kiszélesedett, de ami a legfurcsább volt, hogy mintha valaki világított volna.

A teremben egy lámpát raktak le, ennek a fénykörébe egy ismerős alak sétált be, egy magas, sötét hajú nő.

– Hol vannak a társaid, kislány? – kérdezte.

– Lo... Lola? – dadogott Teleia.

– Nem gond, rájuk is sort keríték. – A sötétségből egy rémálomba illő alak sétált be. Szürke köpenyt viselt, alatta pedig egy sárgásbarna lemezpáncélt, az arcát egy halálfejmaszk takarta. Bal kezében egy hosszúnyelű vibrobárdot tartott. – Ide a trónörököszt.

– A népemnek szüksége van rám! – kiáltotta Lawirret. Teleia kifújta a levegőt: miért ilyen ostobák a külvilágiak?

– Semmi testvéri szeretet? A testvéred már régen látott – mosolyodott el Lola. – Na, nem gond, a süldő Jedi háta mögé is bújhatsz. Itt van az én barátom, egy kaleesh, régóta össze akart már csapni egy Jedivel.

A testőrök miért nem csinálnak semmit?

Hemlon kapitány ekkor előkapta a lézerpisztolyát, majd becélozta Lawirretet. Egy kék energiasugár indult meg, Teleia felugrott, majd a trónörökös hátánál termett, kivédte a sugarat, ami a plafonba csapódott.

– Bújj fedezékbe! – kiáltotta a dathomiri. Lawirret pedig az egyik mélyedésbe rejtőzött, amikor Teleiára rátámadt a kaleesh. A lény alulról vágott a vibrobárdjával, Teleia háritotta a fénykarddal. A legnagyobb meglepetésére szikrázni kezdett a fegyver éle, ahogy találkozott a fényből szőtt pengével. A lány nem sokáig csodálkozhatott, egy hátra szaltóval kikerült a penge útjából, majd félreugrott Hemlon újabb lövése elől.

A két másik testőr ekkor eszmélt fel, és célba vették a kapitányukat, de az megfordult, majd lőtt. A bal oldali férfi holtan esett össze, a másik beugrott a folyósóra és onnan viszonzta a tüzet. Teleia a kaleesh hasa felé dőött, de a lény félreütötte a lány csapását, majd annak feje elé vágott. A lány bukfencet vetett, majd a harcművész háta mögé gurult, előredőfött, de a teremtmény villámgyorsan megfordult, és háritotta a csapást, majd visszavágott.

– Nem akarsz kifeküdni, mi?

A kaleesh mély hangon felkacagott. Teleia látta, hogy Hemlon holtan gurul le a lépcsőn, Lola pedig odarohant a trónörököshöz, majd megragadta a karjánál fogva, és vonszolni kezdte. A fiú küzdött, de a csempész egy jól irányzott balhoroggal lenyugtatta.

A kaleesh újra támadott, Teleia hátraugrott, majd úgy döntött, hogy más módszert kell alkalmaznia... Hátralépett, majd összpontosított, ő volt a központ, és az Erő, mint egy medúza csápjai a sziklákat hozzá bilincseltek, csak annyit kellett tennie, hogy erősen koncentrált, és az akaratával kirántja a téglákat a helyéről.

Nem mozdultak.

Akane leckéje még nem ment valami jól, de Wiruka leckéje jól jöhet...

A varázsszavak elhagyták a száját, a fal csikorogva esett szét alkotóelemeire. A kötömbök megindultak a kaleesh felé, de az idegen hátraugrott. A lány trükkje eltorlaszolta a folyósót,

remélte, hogy a megmaradt testőr hamar őrizetbe veszi az ellenfelét. Neki csak egy dolga volt, megmenteni a bolygó leendő királyát. Futni kezdett, a folyosó balra kanyarodott, aztán emelkedni kezdett. Hamar kivette Lola és a trónörökös alakját, de ekkor ők átértek az ajtón. Teleia nem szórakozott, egy erőlkéssel bezúzta a fát, egy apró szobába jutott ki. Előtte Lola és Lawirret, a szoba másik végében Trogart herceg ült, mögötte pedig egy félszemű duros állt, aki Lolára fogta a fegyverét.

– Mi folyik itt? – kérdezte Teleia.

– Nocsak, pont jó – mosolyodott el a trónörökös. – Lola, a csempészvezér végzett szegény testvéremmel, vagy a Jedi ifjonc végzett veled? Az utóbbi – elmosolyodott, felemelte a lézerfegyverét, majd lőtt. Teleia úgy érezte, hogy megbénult, de szerencsére a tudata tiszta maradt. Láta, ahogy a férfi odalép hozzá, kiemeli az övéből a fénykardot, bekapcsolja... A lány nem hitte el, amit lát...

Trogart levágta a saját kezét.

– Én harcoltam, de nem úsztam meg sérülések nélkül, a Jedi jobb volt.

– Dögölj meg – morogta Lola.

Akane nem érezte a közelben Teleia jelenlétét. Régen legyőzte a droidokat, és most egy eltörlesztett folyosó köveit próbálta arrébb mozdítani, de nem sikerült.

– Más úton kell próbálkoznunk – mondta Moe a háta mögött. – Biztos van másik bejárat.

– De mi nem tudunk róla.

– Talán az Erővel megnézhetnéd...

– Az Erő most nagyon zavaros. Teli van vérrel, halállal, sikollyal.

– Én tudnék egy megoldást nyújtani. – szólalt meg egy testőr, aki ott maradt. – Zega tiszt vagyok, a király személyes testőrségéből.

– És mi a javaslata? – fordult hátra Akane.

– Tudok egy utat ebbe a terembe, de előbb a biztonsági kamerákat kell megnézni, hogy ki tartózkodik benn és az oda úton, és milyen ellenállásba botolhatunk.

– Rendben – egyezett bele a két nő, majd elindultak oda, ahonnan jöttek.

4.

– Mormay tábornok! Segélykérést kaptunk egy közeli peremvidéki bolygóról, a Hak'panról. – jelentette Horron Pyke. – Azt kérik, hogy segítsünk leverni egy lázadást, amiből polgárháború is kialakulhat. Két trónörökös vészett össze, és a hadseregük is kétfelé vált.

– Igen? És melyik oldalra kérik a Birodalom segítségét? – kérdezett vissza Mormay. – A bolygón van birodalmi helyőrség?

– Ahogy látom, nincs, tábornok.

– Odamegyünk a csapásmérő erőnkkel, és megfékezzük a lázadókat.

– Uram, még nem mondta meg, hogy melyik oldalra állunk. Lawirret vagy Trogart herceg?

– A Birodalom oldalára, természetesen. – azzal fénysebességre ugrottak.

Akanéék elérték a termet a másik oldalról, ahonnan eredetileg Trogarték mentek be. A látvány borzasztó volt. A beomlott folyosó felől még mindig szállt a por, Teleia erőlködve állt a terem egyik végében, míg Trogart herceg egyik kezében a fénykardja volt, a másikban... semmi, mivel nem is volt neki. Továbbá Moe felismert egy kaleesh harcművészt az egyik idegenben, és egy félszemű durost is látott Trogart mögött.

Akane nem habozott. Érezte, hogy Teleiát valamennyire elkábították, ezért gyorsan cselekedett. Egy Erő-lökéssel hátralökte a közeli durost és Trogartot, az egyik sarokban pedig érezte egy nő jelenlétét. Miután Trogart a földön volt, a fénykardja Akane kezébe repült, és a kaleesh felé ugrott. Az meglepődött, de a többiek gyorsan kapcsoltak.

– Moe, menj Teleiához és Lawirrethez, és védj őket!

A testőr, aki velük jött, célba vette a durost, de az eldobott egy vakító gránátot, és az mindenkit megvakított, mielőtt észrevették volna. Akane azonban nem vett ebből észre semmit, így megölte a megvakított kaleesht. Érezte, hogy Trogart és a duros menekül, Lola is próbál, de őt az Erővel kapta el. Moe, Teleia és Lawirret a földön feküdtek, védekezve lövöldözött Moe, amerre csak tudott, de nem nézett oda, mivel megvakították. A testőr már rég nem élt, így senki sem állta el Trogart és a duros útját. Akane utánuk futott, de ekkor zavart érzett az Erőben, és felugrott. Lola hátulról célozta be őt. Teleia ekkor a falakat megint rájuk omlasztotta, legalábbis Lolára (itt meghalhatott volna), de Akane megállította az Erővel.

– Nem gyilkolunk felelőtlenül!

– De hát akkor ő öl meg minket!

– Már csak ő maradt a teremben! – kiáltott vissza Akane. – Lefegyverezzük és nem jelent számunkra veszélyt. – Erre kiröppent Lola kezéből a fegyver, egyenesen Teleia kezébe. Akane megállította a falomlást, a fénykardot kikapcsolta, odadobta Teleiának, aki Moe-val együtt Lolára szegezte fegyverét.

– Megadom magam – azzal feltette a kezét.

Kisétáltak a terembe.

A durosi és Trogart a folyosókon futottak. Találkoztak két trandoshival, akik csatlakoztak hozzájuk, és tisztították a terepet.

– Még be sem mutatkoztam. – mondta a durosi. – Bodson vagyok, a Koponya Brigád vezére. Ők ketten a társaim. Lola fizet nekünk, de maga többet ajánlott. – Elvigyorodott. – Többek vagyunk egyszerű halálosztó brigádnál.

– Értem – morogta Trogart. A legkevésbé sem érdekelte, kik ezek. Csak a fegyvert látta bennük.

Elérkeztek a navigációs terembe. Látták, amint birodalmi hajók kilépnek a hiperútból. Trogart elmosolyodott.

– Nekünk nem igazán barátunk a Birodalom. – szólalt meg Bodson. A fiú eleresztette a füle mellett a megjegyzést. Nézte, ahogy a hajók orbitális pályára állnak.

– Ideje elhagynom ezt a várost, hamarosan a levegőbe röpködök – fordult meg Trogart, és kisietett a teremből. Vele tartott a Koponya Brigád is.

- Az északi kontinensen csaták dúlnak. – Lawirret az asztalra csapta az adattáblát, majd Akanéra nézett. – A polgárháború az egész bolygóra kiterjedhet.
- Ezért megéri a Birodalomhoz fordulni? – kérdezte Akane. Lawirret felsóhajtott, majd kinézett a városra, néhol még voltak tüzek. Egész városrészek lángoltak, a füstfelhő elfedte az eget. A palota előtt dühöngő csőcselék pedig továbbra is harcolt.
- Ők az egyedüli megoldás – mondta az újdonsült király. A koronázási ceremóniát percek alatt befejezték. – Kíséretet biztosítok neked és a társaidnak, Jedi mester, a hajóitokhoz. Sok sikert.
- Az Erő legyen veled, felség – hajolt meg Akane, majd elindult az alagút felé. A többiek követték.
- A társaitok ott fognak titeket várni.

Camin egy kábitósugárral leterített egy fickót, miközben Ace az egyik barikádon átugró twi'leket állon vágta. Rence egyszerre két pisztolyból ontotta a lézersugarakat. A túlerő hatalmas volt, a dühük szinte természetfeletti. Camin tudta, hogy ezek a vére szomjaznak.

– Nyugalom! – kiáltotta. Ekkor zúgás hallatszott felülről, három birodalmi löveghajó fúrta át magát a légkörön, majd tüzet nyitottak a tömegre, megtisztítva a teret, az oldaluk félresiklott, rohamosztagosok ugráltak le róla, és lézersugarakkal vágak maguknak ösvényt az emberek között. A trió ekkor döntött úgy, hogy kereket old.

Egy mellékutcában találkoztak a többiekkel, majd elindultak a hajójuk felé.

- A csillagrombolón nehéz lesz átjutni – mondta Rence.
  - Nekem már van benne gyakorlatom – kacsintott Camin, majd fájdalmas arckifejezés költözött az arcára. – Egy újabb bolygó a Birodalomnak.
  - A poklot hoztuk erre a világra – válaszolta Akane. Feltűnt a hangár. Ők beszálltak a hajóikba, majd elhagyták a bolygót. Sikerült gyorsan kicselezni a romboló műszereit, majd fénysebességre is kapcsoltak.
  - És most merre? – kérdezte Camin.
- Akane megszólalt.
- Ismerek egy helyet, ahol még állítólag tisztelik a Jediket.
  - Csak nem arra a bolygóra gondolsz? – kérdezte Ace.
  - A Kashyykra, igen – mosolyodott el titokzatosan a Jedi hölgy.

Lola a cellája végében ült, és várt. Nem ez volt az első alkalom az életében, hogy elárulták, sőt nem most először vágták hűvösre. Bár csak pillanatok kérdése, hogy ez az állapot meddig tart. A cellája falain kívül hirtelen hajtóművek mennydörgése hallatszott, majd egy robbanás lyukat vágott a cellájának a falán. A nő a sarokba vetette magát, majd felnézett. A rés a szomszédos cellába nyílt, és a plafonon is volt egy ideiglenes bejárat. A csempészvezér odasétált, majd felpillantott. Egy ormótlan hajó lebegett a börtön felett, az alja lenyílt, majd egy kötélhágcsó ereszkedett le róla.

A nő elkapta, és hagyta, hogy felhúzza. Mire a lézerágyúk tüzet nyitottak, Lola és a társai már távol jártak a bolygótól.

Pyke a csillagromboló hídján állt, majd Mormay tábornok felé fordult.

– A Jedi ott volt a bolygón, éreztem.

A birodalmi tiszt megdörzsölte az állát, majd a bolygó felé pillantott. A harcművész egy ideje a tábornok testőre és bérgyilkosa volt, és most már a legfőbb bizalmasa lett.

– És maga a nyomába akar eredni, állítólag közük volt Lenz Laarson halálához. Válasszon egy hajót és eredjen a nyomukba. Egy halott Jedi mindig szép trófea a Császár kezében.

– Én csak bosszút akarok állni – csikorogta Pyke. – Megölte az apámat!

– Akkor tegye azt, de visszavárom. – Mormay elvigyorodott. – Különleges ajándékom van az ön számára. – Felállt és egy fénykardot nyújtott Pyke felé. – Egy halott Jedi mester mellett találtam még a Toolán. Tudja forgatni?

Horron bólított és elvigyorodott.

– Nincs annál ironikusabb, mint a saját fegyverével végezni az ellenséggel.

ÍRTA
kav12 és Kenneth Withaker